

inum

beiði sínum, tí onkur vil frætta, hvussu nógv teir finga henda seinasta túrin

Tað er altíð gott, tá fiskaprísurin er góður. Tað hjálpir sjálvandi væl til

forsmáa, sigur Hans Pauli Purkhús.

Prísurin í lagi

Eins og vanlig hevur verið, vóru teir eisini tveir mans við Brattaskor, tá teir lögdu veiðuna upp á Kósini á middegi í gjár.

Skipanin er kortini soleiðis, at teir altíð hava ein mann í landi, sum stendur fyri egningini.

Hesir triggir kunnu bara fegnast um, at tað hevur gingist rættiliga væl við fiskiskapinum í vetur – og prísinum!

- Tað er altíð gott, tá fiskaprísurin er góður. Tað

hjálpir sjálvandi væl til, sigur Hans Pauli.

Altíð leypa avstað

Tá teir lögdu veiðuna upp á Kósini á middegi í gjár var dýrðarveður. Men tað fór tað neyvan at verða allan dagin.

Veðurforsøgnin boðaði frá nógvum vindi um kvöldið – ikki bara nógvum vindi, men hvirlum heilt upp í ódnarstyrki.

- Nei, vit fara so ongan veg í kvöld undir slíkum viðurskiftum.

- Men kanska onkur av teim størri bátunum fara. Nei, eg veit ikki rættiliga um nakar fer avstað, sigur

Hans Pauli.

Ætlanin er tó at leggja frá landi onkran túr aftrat fyri jólahøgtíðina.

Streymurin er framvegis við útróðrarmonnunum, og kemur í roynd og veru ikki í hæddina aftur fyrr enn tollaksmessudag.

Teir ætla sær avstað so skjótt sum líkindi verða aftur.

Tað er helst so sum Hans Pauli tekur til:

- Vit eru bara tveir mans við. So ein kann bera skjótt at, um vit ætla okkum til útróðrar.

- Tað er ikki tað sama aftur um talan var um ein størri bát við seks monnum. Vit kunnu altíð leypa avstað!

- At fiskaprísurin er høgur ger arbeiðið hugaligt, sigur Hans Pauli Purkhús

Tummas Andreasen kann fegnast um ta stóru veiðuna henda seinasta túrin

Dýrðarveður var í Klaksvík á middegi í gjár, tá Brattaskor legði veiðuna upp. Seinni varð kortini boðað frá verri veðri